

Шомъ видѣха дѣцата, че Невѣнка се показва, веднага се затекоха срѣщу нея.

Тѣ си припомниха, че прѣди обѣдъ Невѣнка имъ прочете една хубава приказка и сега самички искаха да чуятъ още веднажъ приказката.

— Сестричке, разкажи ни пакъ онази приказка, ма? крѣскаха дѣцата съ звѣнливитѣ си гласчета.

— Коя приказка, пита Невѣнка, като че нищо не знае.

— Приказката за козичката, обади се дѣтето съ синята рокличка.

— И за малкитѣ еренца, допълни другото съ зелената рокличка.

— Добрѣ, добрѣ, отговаря засмѣно Невѣнка и сѣда на столчето, като учителка.

Малкитѣ сестрици заобиколиха Невѣнка и зѣпнаха въ устата ѝ.

2.

Невѣнка помисли малко и захвана:

Една коза направила кѣщичка въ гората и почнала да живѣе вжтрѣ съ малкитѣ си еренца. Често пжти козата ходѣла изъ гората да търси храна. Тя казвала на дѣцата си да затварятъ добрѣ вратата и никому да не я отварятъ. Като се връщала козата въ кѣщичката, похлопвала съ рога на вратата и врѣкала:

Еренца малки, мои дѣчица,
Я отворете скоро вратата:
Майка ви иде, млѣчице носи,
Млѣчице носи васъ да нахрани.